

[Jørgen Jørgensen.]

men staten har holdt fuldtud trit med pristigningen set i forhold til lovens oprindelige bestemmelse. Man må dog anerkende, at et tilskud af den størrelse, som der nu gives tilsagn om fra staten, betyder ikke uvæsentligt, når man skal overveje, om man har råd til at gå i gang med skolebyggeri. Jeg kan også på det punkt give min tilslutning til forslaget. Jeg syntes, at tilskuddene er rimelige, og jeg mener også, de er nødvendige.

Jeg kan også give tilslutning til det synspunkt, der er fremsat af foregående ordførere: at man måske bør overveje at forhøje noget det tilskud, der stilles til rådighed for skoler i tyndt befolkede egne. Det må jo erkendes, at i de meget små kommuner, hvor forholdene gør det nødvendigt at indrette sig på et meget lille skolevæsen med et meget lille børnetal, kan det krav om nybygninger, der stilles i skoleloven, føre til udgifter, som vil være meget, meget tunge at bære for den enkelte kommune. Derfor tror jeg, der kan være grund til at overveje, om det beløb, der stilles til rådighed i så henseende, ikke bør forhøjes.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensens forslag om, at man skulle tage selve lovens grundlag op til drøftelse, vil jeg ikke tilråde. På eet område kan jeg dele det ærede medlems synspunkt. Jeg er enig i, at man bør undersøge muligheden for at yde et større tilskud til forsamlingshusene for at skaffe mere tidssvarende forhold, navnlig for ungdommen, der samles ude omkring i sognene. Jeg har glædet mig over at se, hvorledes man i stigende grad benytter sig af de nyopførte gymnastiksale til ungdomsarbejde af forskellig art, således at man netop får de gode lokaler, der i så høj grad er brug for både i by og på land. Man har undertiden indtryk af, at der er kredse her i landet, der mener, at vanskelighederne med at skaffe egnede lokaler, hvor ungdommen kan samles, er størst ude på landet. Det er imidlertid en kendt sag, at de er endnu mere udprægede i byerne. Ungdommen i byerne er meget dårligt stillet med hensyn til at få ordentlige lokaler at samles i, men det er også et problem ude på landet. Det er lykkedes mange steder efterhånden at få de nye skoler bygget, så der kan skaffes lokaler til ungdomsarbejdet i selve skolebygningen; navnlig gymnastiksalene er jo i høj grad anvendelige. Det er også af mange andre grunde ønskeligt, at ungdomsarbejdet foregår i forbindelse med skolen og dens lærere. Jeg vil dog ikke benægte, at der ved siden deraf i mange kommuner kan være brug for et forsamlingshus, og jeg synes nok det

kunne være meget nyttigt, om man fra det offentliges side stillede sig mere forstående, når der kommer ansøgninger om støtte til forbedring af forsamlingshusene. De trænger jo i høj grad til forbedring, og det er vanskeligt for de pågældende foreninger at skaffe midlerne tilveje til nybygninger og bære de årlige omkostninger, som følger dermed, uden at måtte gribe til det middel, som ingen kan tilråde: at disse forsamlingshuse benyttes som almindelige offentlige lokaler.

Derfor vil jeg i og for sig være velvilligt indstillet overfor den tanke, det ærede medlem har rejst, om at finde vej frem til at yde støtte til den forbedring af forsamlingshusene, som i høj grad er påkrævet. Men når det ærede medlem rejser spørgsmålet om i det hele taget at tage skoleloven af 1937 op til drøftelse for at undersøge, om den opfylder sin hensigt, kan jeg ikke give det ærede medlem medhold i, at tiden skulle være inde til en sådan fordomsfri overvejelse. For det første ville jeg i så fald sætte pris på, at den højtærede undervisningsminister kunne deltage i drøftelserne her. Med al respekt for den højtærede kirkeminister som undervisningsministerens stedfortræder, så er det dog undervisningsministeren, der har været med i alle de skole-drøftelser, der har fundet sted i de senere år. Vi ved alle, at den højtærede undervisningsminister er forhindret i at være tilstede her, og håber, at vi snart kan have ham iblandt os igen til drøftelse af alle de mange skoleproblemer, som er oppe i tiden, og som vi alle ved den højtærede undervisningsminister er meget optaget af, ikke mindst de problemer, der vedrører den danske folkeskole. Men diskussionen om den danske folkeskole drejer sig ikke om det problem, det ærede medlem her har rejst, om man skal undlade at gennemføre det grundlag for folkeskolen, som 1937-loven forudsætter. Diskussionen om folkeskolen føres udfra den bestemte forudsætning, at dette grundlag er i orden. Man drøfter ikke mere, om vi skal have en forbedret undervisning i vor folkeskole, derom er alle enige, og dette forudsætter en betydelig udvidelse af skolebygningerne. Loven af 1937 er ikke et påbud til den danske befolkning, som det ærede medlem vil gøre den til. Den giver de lokale skolemyndigheder rige muligheder for at tilpasse skoleforholdene til stedets behov. Den føles ikke ude omkring i kommunerne som en stor byrde, der skolemæssigt er lagt på dem. Der næres ude i kommunerne en vis frygt for de økonomiske følger af denne skolelov, men de afbødes i ikke ringe ud-